

Přivítání

Shromážďujeme se ve Jménu Boha Otce, Syna i Ducha Svatého.

1. píseň

440 Ozvi se, Pane můj

1. čtení

1. Samuelova 3,1-10.19-20

¹Mládenec Samuel vykonával službu Hospodinovu pod dohledem Élího. V těch dnech bylo Hospodinovo slovo vzácné, *prorocké* vidění nebylo časté. ²Jednoho dne ležel Élí na svém místě. Oči mu začaly pohasínat, takže neviděl. ³Boží kahan ještě nezhasl a Samuel ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží schrána. ⁴Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: „Tu jsem.“ ⁵Běžel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, lehni si zase.“ Šel si tedy lehnout. ⁶Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase.“ ⁷Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno. ⁸A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ Tu Élí pochopil, že mládence volá Hospodin. ⁹I řekl Élí Samuelovi: „Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.“ Samuel si tedy šel lehnout na své místo. ¹⁰A Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, tvůj služebník slyší.“ (...) ¹⁹Tak Samuel vyrůstal a Hospodin byl s ním. Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem. ²⁰Celý Izrael od Danu až k Beer-šebě poznal, že Samuel má od Hospodina prorocké pověření.

Žalm

Žalm 40

²Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal.

³Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet

⁴a do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina.

⁵Blaze muži, který doufá v Hospodina, k obludám se neobrací, ani k těm, kteří se uchylují ke lži.

⁶Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze.

⁷Obětní hod ani obět' přídavnou sis nepřál, *nýbrž* protesals mi uši; nežádals obět' zápalnou ani obět' za hřích.

⁸Tu jsem řekl: Hle, přicházím, *jak* ve svitku knihy o mně stojí psáno.

⁹Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.

¹⁰Zvěstoval jsem spravedlnost ve velikém shromáždění. *Že v tom* svým rtům nezbraňuji, víš sám, Hospodine.

¹¹Spravedlnost tvou jsem ve svém srdci neskryl, hovořil jsem o tvé pravdě a tvé spáse.

Nezatajil jsem tvé milosrdenství a věrnost velikému shromáždění.

¹²Ty mně, Hospodine, neodepřeš svoje slitování. Kéž mě stále opatruje tvoje milosrdenství a věrnost!

¹³Tolik zla mě obklopilo, že mu není počtu. Postihly mě moje nepravosti, že nemohu ani vzhlédnout. Je jich víc než vlasů na mé hlavě, odvahu jsem pozbyl. ¹⁴Hospodine, rač mě vysvobodit, Hospodine, na pomoc mi pospěš!

¹⁵Ať se zardí hanbou všichni, kteří mi o život ukládají a vzít *mi* jej chtějí, ať táhnou zpět, ať se stydí ti, kdo mi zlo přejí.

¹⁶Za svou hanebnost ať vzbuzují úděs ti, kdo mi říkají: „Dobře ti tak!“

¹⁷Ať jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; ať říkají stále: „Hospodin je velký“ ti, kdo milují tvou spásu.

¹⁸Ač jsem ponížený ubožák, Panovník *přec* na mě myslí. Tys má pomoc, vysvoboditel můj, neotálej *už*, můj Bože!

2. čtení

Marek 1, 29-39

²⁹Když vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova. ³⁰Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. ³¹Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala.

³²Když nastal večer a slunce zapadalo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. ³³Celé město se shromáždilo u dveří. ³⁴I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoloval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. ³⁵Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.

³⁶Šimon a jeho druhové se pustili za ním. ³⁷Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají.“ ³⁸Řekne jim: „Pojďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, neboť proto jsem vyšel.“ ³⁹A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.

Milé sestry a milí bratři,

pokoj vám.

I.

Mládenec Samuel vykonával službu Hospodinovu pod dohledem Élího. (...) ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží schrána. Jasně, chrámový pomocník, strážce truhly smlouvy. Jenže: V těch dnech bylo Hospodinovo slovo vzácné, prorocké vidění nebylo časté. Tedy má smysl sloužit Hospodinu, i když mlčí – co když důvodem onoho Božího mlčení je právě můj hřích, mé provinění nebo také mé mlčení k tomu, co se děje okolo?

V pokračování našeho oddílu jsme svědky povolání Samuele. Samuel však podle biblického svědectví *Hospodina ještě neznal*. Konal sice službu v Chrámu, ale ještě se neseťkal s Hospodinem. Proto si myslel, že jej volá Elí. Ten poté seznal, že *mládence volá Hospodin*, jak čteme v našem textu.

Samuel se tedy setkává s Hospodinem: *Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, tvůj služebník slyší.“* Jako *Boží služebník*, ke kterémužto úkolu byl Elím vychováván, je zde připraven přijmout Boží Slovo. To má být výzva i pro nás. Být v každé době, i když je *Hospodinovo Slovo vzácné*, připraven naslouchat Hospodinu. Navíc *Hospodin přišel a stanul* – poněkud výjimečná výpověď, naznačující výjimečnost Boží přítomnosti.

Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem. Slovo Boží přináší užitek. Hospodin provázal Samuele v jeho prorockém úkolu, a tak byl zajištěn užitek jeho služby: *Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem.* Prorocké Slovo se má dostat k lidem; pokud by padlo na zem, bylo by zmařeno, zůstalo by bez užitku. Boží zaslíbení a prorockví se plní, i když třeba jinak, než bychom si my lidé představovali. Proto ona Boží přítomnost a provázení přináší užitek a v těžkých dobách zajišťuje ochranu.

Celý Izrael od Danu až k Beer-šebě poznal, že Samuel má od Hospodina prorocké pověření. Toto označení zahrnuje celý Izrael: město Dan leží na dnešní hranici s Jordánskem. Beer-šeba je pak město na jižní hranici, které žilo z významné obchodní cesty vedoucí do Egypta. Navíc na západ od Beer-šeby dříve sídlili Pelištejci, dnes Palestinci... Nezměnilo se téměř nic, jen místo cizích bůžků a mrtvých model vlastní okolní nepřátelé obvykle až moc živé zbraně...

Celý Izrael od Danu až k Beer-šebě poznal, že Samuel má od Hospodina prorocké pověření. Celá země tak poznává, že Samuel je skutečným prorokem – použité slovo *nābī*, podle vykladačů odvozené snad z akkadštiny, označuje člověka *volajícího k Hospodinu*, zároveň *člověka povolaného Hospodinem*. Oba dva významy se hodí jako charakteristika prorockého úřadu, do něhož byl v našem příběhu Samuel povolán a v němž byl zároveň provázen samotným Hospodinem.

II.

Dnešní žalmové čtení podtrhuje skutečnost Božího provázení. *Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet.* Opět se nám tu promítá skutečnost Boží ochrany. *Blaze muži, který doufá v Hospodina, k obludám se neobrací, ani k těm, kteří se uchylují ke lži.* Obludami jsou míněny pohanské modly – spravedlivý, kterého provází Hospodin, si takové věci oškliví. Pohané se však proviňují i něčím jiným, než pouze uctíváním němých a hluchých model: Těm, kdo věří v Hospodina, tito pohané přejí jen zlo a radují se z neštěstí, které na Hospodinovy věrné přichází.

Kdo jsou tito „pohané“? Mohou to být skutečně uctívači model, takoví jsou pochopitelně i dnes.

Mohou to být lidé závislí na něčem, co nám přináší tato doba: na internetu, na televizi, na hazardních hrách a podobně. Nebo to mohou být lidé, kteří jsou zapouzdření sami v sobě a říkají: Dobře ti tak, ani víra v toho tvého Boha ti stejně

nepomáhá... Ale Hospodin poskytuje východisko: *Ač jsem poníženy ubožák, Panovník přec na mě myslí.* A jsme zpět u Božího provázení: Je-li Bůh s námi, i kdo proti nám?

Podle jiných se jedná o kritiku kultu: *Že totiž Bůh neoblubuje mechanické vykonávání obětí: Obětní hod ani obět' přidavnou sis nepřál, nýbrž protesals mi uši; nežádals obět' zápalnou ani obět' za hřích.*

V každém případě si máme být vědomi toho, že nejsme s to plnit Boží vůli, a proto máme prosit za odpuštění a uzdravení:

III.

Ježíš uzdravuje. Uzdravení je viditelné znamení Boží moci, která se v NĚm projevila. Protože však nechtěl být spojován s mnohými léčiteli a chce ukázat, že akt uzdravení není samoučelný sám o sobě, řekne: *Pojďme jinam, byl jsem poslán k tomu, abych kázal.* Tedy aby zvěstoval Boží Slovo. Aby kázal Evangelium.

A proč musí sám Ježíš někam jít, když jindy bylo kolem něho množství zástupů? Asi proto, že lidé za ním šli jenom jako „na divadlo“, až zase ten zázračný muž, Ješua z Nazaretu, bude uzdravovat. Ježíš však připomíná své poslání: *Pojďme jinam, abych kázal, proto jsem vyšel.* Tedy staví se proti roli „zázračného lékaře“, chtěje naplnit roli zvěstovatele Božího Slova, které uzdravuje. Vždyť vzápětí čteme: *šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.* Nestaví se tedy proti uzdravování jako takovému, ale pojímá akt uzdravení neoddelitelně spojený se slyšeným Božím Slovem: *kázal v jejich synagógách a vyháněl zlé duchy.* Všimněme si, že nejprve kázal a poté uzdravoval. Tedy uzdravoval ve světle Božího Slova! Aby nebyl vnímán jen jako zázračný uzdravovatel, ale aby demonstroval moc Boží na základě Jeho Slova.

IV.

A tak, ať už jsme nebo budeme naším Pánem postaveni do různých situací, na různá místa, do různé služby, i když někdy v různých těžkostech, máme vždy myslet na to, že On nás provází. A vědomi si tohoto Božího provázení, abychom byli hotovi na Boží povolání odpovědět: „Mluv, Pane, tvůj služebník slyší.“

Amen.

2. píseň

328 Tvoje Jméno převyšuje

Ohlášky

Přímluvy – vyzvat k osobním modlitbám

(Já:) Pane, do Tvých rukou odevzdáváme našeho bratra Konstantina a útěchou je pro nás příslib Tvé milosti. Opatruj, prosíme, i jeho rodinu a buď nablízku všem, kterým v těchto dnech chybí. Pro zásluhy Syna Tvého a Pána našeho Ježíše Krista, amen.

(Jarda:) Děkujeme Ti za život Kostí Ostašova, za všechno, co jsme od něj mohli přijmout. Skryj pláštěm svého milosrdenství všechno, co jsme mu zůstali dlužni. Do Tvých rukou ho odevzdáváme v důvěře ve Tvé milosrdenství. Dovoláváme se ne našich skutků, ale Tvého zaslíbení, že jsi na tento svět přišel ne, abys soudil, ale aby svět byl skrze Tebe spasen.

(Výsledek:) Pane, v těchto nelehkých chvílích Ti děkujeme za život našeho bratra Konstantina; za vše, co jsme od něj mohli přijmout. Přikryj, prosíme, svým milosrdenstvím vše, co jsme mu zůstali dlužni. Opatruj, prosíme, i jeho rodinu a buď nablízku všem, kterým v těchto dnech chybí. Pro zásluhy Syna Tvého a Pána našeho Ježíše Krista, prosíme, vyslyš nás, když se ještě v Jeho Jménu k Tobě obracíme:

Modlitba Páně

Poslání a požehnání

2Kor 13, 11.13

Bratří, žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

3. píseň

487 Amen, Otče, rač to dáti